

de nævnte 7 Anordninger og Love bemærket, at de enten ikke synes at være nødvendige for Færøerne, eller at man ialtfald ønskede nogle nærmere Oplysninger, før man gik ind paa at anbefale deres Udvidelse, og Regjeringen har ikke troet, at der ialtfald kunde være Noget imod, at disse Loves Udvidelse til Færøerne udfattes. Paa det Udkast, som blev forelagt Lagthinget, var ogsaa opsørt Frd. af 27de Januar 1847 angaaende Forbedring i de offentlige civile Lagers Embedsindtægter; Lagthinget har vel ogsaa været enig i, at denne Forordning udvides til Færøerne, men har foreslaaet et Tillæg dertil, som medfører, at Regjeringen ikke seer sig istand til for Tiden at udvide Loven til Færøerne med et saadant Tillæg. Det gaaer nemlig ud paa, at den Anciennitet, som i Rækken af de her i Danmark ansatte Districtslæger er indrømmet Landchirurgen paa Færøerne, ogsaa skulde tilkomme den senere paa Færøerne ansatte Districtslæge; men, da der, hvis man gik ind herpaa, vilde bevirkes en Forandring i Anordningen, som ikke alene vilde faae Indflydelse paa Færøerne, men tillige, som en Forandring i det hele Anciennitetsforhold, som efter Forordningen af 1847 tilkommer de her i Danmark ansatte Læger, i Kongeriget Danmark, kan man af den Årsag ikke optage dette Tillæg i en Lov, som kun skal angaae Udvidelse af Love til Færøerne.

De Modificationer, som af Lagthinget ere foreslaaede med Hensyn til de Love, hvis Udvidelse iøvrigt anbefales, gaae for største Delen kun ud paa, at Norske Lov skal paaberaabes, forsaavidt der i nogle af bemeldte Anordninger er anført Danske Lov, eller paa, at visse i de danske Anordninger satte Tidsfrister skulde forlænges paa Grund af de særegne Forhold paa Færøerne. De øvrige Modificationer ere kun ganske faa, og jeg skal tillade mig, da dette Lovudkast ikke er ledsaget af Motiver, ganske kortelig at omtale dem. I det Lagthinget har meent, at den under Nr. 5 paa Lovudkastet anførte Placat 16de December 1840, angaaende en Indskrænkning i den ngifte Bønderkærlige paahvilende Forpligtelse til at tage fast Tjeneste, skulde udvides til Færøerne, har det ønsket, at dertil skulde føies den Bestem-

melse, at Placaten ogsaa skulde være anvendelig med Hensyn til de i Thorshavn bosatte Personer, for hvilke særegne Bestemmelser indeholdes i Forordningen 21de Mai 1777 § 9. I denne særegne Lov for Færøerne fastsættes der, at Landfogden skal tilholde de i Thorshavn sig opholdende arbejdsdygtige og ledige Personer at tage Tjeneste, enten i Thorshavn eller paa Landet, og nu mener Lagthinget, at, naar Tjenestekarle over 28 Aar ikke skulle være forpligtede til at tage fast Tjeneste, men ogsaa skulle kunne tage Dagarbejde, saa maa en lignende Bestemmelse ogsaa gjælde for de anførte Personer i Thorshavn. — I det dernæst Lagthinget har anbefalet Udvidelsen af Placat 24de September 1841, indeholdende, hvorledes den i visse Tilfælde skal anses, der findes i Besiddelse af stjaalne Koster, har det foreslaaet en Forandring med Hensyn til denne Lovs § 2, men den gaaer kun paa, at man i denne Paragraph ikke skal citere Forordningen 27de Juli 1842 angaaende Forbud mod Handel med Klæder etc. Denne Forordning er nemlig givden for Kjøbenhavn, og Lagthinget mener, at den bør udskydes, idet Placat 24de September 1841 udvides til Færøerne, for at ikke indirecte den nævnte Forordning af 1842 skulde synes at være bleven udvidet til Færøerne. — Med Hensyn til den i Lovudkastet under Nr. 16 anførte Forordning 23de April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse, har Lagthinget ønsket, at der skulde angives i Loven, at den Kongelige Resolution af 16de Decbr. 1833 fremdeles skal vedblive at være gjældende. Denne Resolution har givet enkelte Bestemmelser for Færøerne om Kirkegaardes Anlæg paa flere Steder, idet nemlig de længere Veie, som ofte førte til Kirkegaardene, paavistes at ligge ubequemt for Beboerne, hvorfor det ønskedes, at flere Kirkegaarde maaatte blive anlagte, og Resolutionen gaaer nu ud paa, at dette kan skee, og fastsætter nærmere Betingelser herfor. — Endelig har Lagthinget med Hensyn til den under Nr. 24 nævnte Lov af 3die Januar 1851 om Pressens Brug foreslaaet, at der i § 11 skulde optages en særegen Bestemmelse for Færøerne. I den nævnte § 11 fastsættes, at Enhver, der i et periodisk Skrift anseer sig for personligt angreben, eller ønsker